

АНА БОЯНОВА

КОГАТО БЯХ ТРЕВА

Предимството да си трева -
да разговаряш тихо с Бога;
да нямаш тяло и глава,
да нямаш болка и тревога
и вместо грешните слова:
„Аз всичко знам и всичко мога!“
да търсиш смисъла в това -
растеж, растеж до изнемога!

Удобството трева да си...,
да пиеш ласките дъждовни,
да вплитайш своите коси
в утроба на земя вековна;
света навред да прекосиш
далеч от граници лъжовни,
настъпването да простиш -
да го певърнеш в зов любовен.

Да си трева е кръст жесток!-
да те косят, а ти да страдаш
и в знак на обич твоят Бог
да те залъже със награда -
побъркан самозван пророк
да се провикне изненадан:
„Какъв килим - зелен дълбок!
Пратете кравите веднага!“